اثربخشی درمان فراتشخیصی بر نشخوار فکری و اجتناب شناختی در بیماران دیابتی

مريم نصري *، حسن احدي ≥** و فريبرز درتاج *** چکیده

درمان فراتشخیص از جمله درمانهای جدیدی است که اثر آن بر تعدادی از متغیرهای روانشناختی تأیید شده است. هدف یـژوهش حاضـر اثربخشـی درمان فراتشخیصی بر نشخوار فکری و اجتناب شناختی در بیماران دیابت نوع ۲ بوده است. روش پژوهش نیمه آزمایشی (پیشآزمون-پـسآزمون بـا گروه کنترل) بود. در این پژوهش، ۳۲ نفر از بیماران دارای دیابت نــوع ۲ در دامنهٔ سنی ۴۰ – ۵۰ سال به صورت تصادفی در دوگروه آزمایش (۸ مـرد و ۸ زن) و کنترل (۸ زن و ۸ مرد) جایگزین شـدند. بـرای جمـعآوری دادههـا در پیش آزمون و پس آزمون از مقیاس پاسخهای نشخواری و پرسشنامهٔ اجتناب شناختی استفاده شد. برای گروه آزمایش ۱۲ جلسهٔ یک ساعته درمان فراتشخیصی آموزش داده شد. دادهها با استفاده از تحلیل کواریانس تجزیـه و تحلیل شدند. یافته ها نشان داد که درمان فراتشخیص بر کاهش نمرات نشخوار فکری و کاهش فرونشانی فکر، اجتناب از محرکهای تهدیدکننده و تبدیل تصورات به افکار (سه بعد از اجتناب شناختی) در بیماران دیابت نوع ۲ اثر گذار بوده است. بر اساس یافتهها درمان فراتشخیص برای کاهش مشكلات روانشناختي بيماران ديابت نوع ۲ و مخصوصـاً نشـخوار فكـرى و اجتناب شناختي پيشنهاد ميشود.

كليدواژهها: اجتناب شناختي، ديابت نوع دو، فراتشخيص، نشخوار فكرى

استاد دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران drhahadi5@gmail.com

[&]quot;دانش آموختهٔ دکتری روانشناسی عمومی، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه اَزاد اسلامی تهران، تهران، ایران.

^{***}استاد دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

مقدمه

دیابت بیماری است که در آن سوخت و ساز کربوهیدرات، چربی و پروتئین دچار مشکل شده و به دليل فقدان ترشح انسولين يا كاهش حساسيت بافتها به انسولين ايجاد مي شود. اين بیماری دارای دو نوع متفاوت دارد؛ دیابت نوع اول که دیابت قندی وابسته به انسولین نامیده می شود و به دلیل فقدان ترشح انسولین ایجاد می شود و دیابت نوع دوم یا دیابت قندی غيروابسته در اثر كاهش حساسيت بافتهاي هدف نسبت به آثار متابوليك انسولين ايجاد می شود (گایتون و هال ، ۲۰۰۶؛ به نقل از رامندی وهمکاران، ۱۳۹۲). شیوع دیابت در دنیا چهار درصد تخمین زده شده و تا سال ۲۰۲۵ به ۵/۴ درصد می رسد (گافوول و وندل٬ ۲۰۰۶). علاوه براین، فدراسیون جهانی دیایت (۲۰۱۳؛ په نقل از چتی، آدیگا و ردی ، ۲۰۱۴) نشیان داده است که در سال ۲۰۱۱ تقریباً ۳۶۶ میلیون نفر از دیابت در رنج بودند و این میزان احتمـالاً در سال ۲۰۳۵ به ۵۹۲ میلیون نفر افزایش پیدا می کند. در یژوهش هایی که در سال ۲۰۱۶ انجام شد، میزان شیوع دیابت ۱۱/۶ (موتاً و همکاران، ۲۰۱۶) و ۱۲/۶(موکان ٔ و همکاران، ۲۰۱۶)درصد گزارش شده است.

ازجمله متغیرهای مهمی که در افراد دیابتی مورد بی توجهی پژوهشگران قرار گرفته، نشخوار فکری و اجتناب شناختی است. نشخوار فکری حالت خلقی فرد در واکنش به یریشانی بوده و شامل تمرکز فراوان منفعل بر نشانههای پریشانکننده و عوامل ایس نشانهها می شود(نولن-هوکسیما، ویسکو و لیوبومورسکی، ، ۲۰۰۸). اجتناب شناختی، طیف وسیعی از اشکال اجتنابی و تلاش عمدی برای جلـوگیری از افکـار و حافظـه اسـت؛ بـه عبـارت دیگـر، تلاشی برای جداسازی و تفکیک کیّفیات عاطفی از تجربیات عینی است (ویلیـامز و مولـدز''،

^{1.} Guyton and Hall

^{2.} Gafvels and Wandell

^{3.} International Diabetes Federation

^{4.} Chetty, Adiga and Reddy

^{5.} Mota

^{6.} Mocan

^{7.} rumination

^{8.} cognitive avoidance

^{9.} Nolen-Hoeksema, Wisco and Lyubomirsky

^{10.} Williams and Moulds

۲۰۰۷). زمانی که فرد با تهدیدی درباره وقوع یک رخداد در آینده مواجه است و امکان پاسخ رفتاری برای او فراهم نیست، از پاسخ اجتناب شناختی استفاده میکند(مکلئود^۱، ۲۰۰۶؛ به نقـل از رضایی، سپهوندی و میرزایی هابیلی، ۱۳۹۶). بین اجتناب و نشـخوار ذهنـی رابطـه وجـود دارد(جورمن و گاتلیب٬ ۲۰۱۰).

دربارهٔ نشخوار فکری و اجتناب شناختی در بیماران دیابتی تا به حال تحقیق انجام نشده است؛ اماتحقیقات نشان می دهد که افراد دیابتی در مسائل شناختی از مشکلات بیشتری نسبت به افراد سالم برخوردار هستند که این مشکلات به پردازش شناختی و مشکل در حافظهٔ آنها بر می گردد (نوینز، بان، اسپیجکرمن و ورسیچورن، ۲۰۱۰). علاوه براین، در یک فراتحلیل نشان داده شده است که در بیماران دیابت نوع ۱ که اهش معناداری در شناخت کلی، هوش سیال و متبلور، سرعت پردازش اطلاعات، کارایی حرکتی و اندی، توجه دیداری و مستمر و ادراک بینایی وجود دارد (برند ٔ و همکاران، ۲۰۰۵).

درمان فراتشخیصی یکی از درمانهای جدید است که طی سالهای اخیر (بارلو^۵ و همکاران، ۲۰۱۱) تدوین شده است. مهارتهای تنظیم هیجان به عنوان فاکتورهای مهم درمان فراتشخیصی معرفی شدهاند(کرینگ و اسلوان^۶،۲۰۱۰؛ به نقل از آلدائو^۷، ۲۰۱۲) که براساس آن، افراد با تجربیات هیجانی نامناسب خود مواجه می شوند و به شیوهٔ سازگارانه تری به هیجانات خود پاسخ می دهند؛ در این روش سعی بر آن است که با تنظیم عادت های هیجانی، شدت و وقوع آنها را کاهش داده و میزان آسیب را کاهش و کارکرد را افزایش دهد. در این رویکرد، افکار، رفتارها و احساسات باهم تعامل پویایی دارند و هریک در تجربهٔ هیجانی تأثیر دارند (بارله و همکاران، ۲۰۱۱).

پژوهشگران زیادی تأثیر این روش را بر روی اضطراب (نیوبای[^] و همکاران، ۲۰۱۵؛ بــارلو

^{1.} McLeod

^{2.} Joormann and Gotlib

^{3.} Nooyens, Baan, Spijkerman and Verschuren

^{4.} Brands

^{5.} Barlow

^{6.} Kring and Sloan

^{7.} Aldao

^{8.} Newby

و همکاران، ۲۰۱۷)، افسردگی (نیوبای و همکاران، ۲۰۱۵)، مهارتهای تنظیم هیجان، کیّفیت زندگی و اختلال عملکرد (بولیس ٔ وهمکاران ، ۲۰۱۵) به اثبات رساندهاند. پژوهشگران ایرانی اثربخشی این رویکرد درمانی جدید را بر نگرانی (محسنیاژیه، ملکیبور و قمرانی، ۲۰۱۶)، نشانههای اختلال اضطراب فراگیر و شدت اضطراب و آسیب عملکرد در زنان مبتلا به اضطراب فراگیر(عبدی، بخشی پور رودسری، محمودعلیلو ، ۱۳۹۲)، عاطفهٔ مثبت (محمدی، بیرشک و غرایی، ۱۳۹۲) و تنظیم هیجان (زمستانی و ایمانی، ۱۳۹۵) نشان دادهاند.

دربارهٔ تأثیر درمان فراتشخیصی در بیماران دیابتی تا به حال تحقیقی یا پژوهشی انجام نشده است و اثربخشی آن چه در نمونههای بالینی و چه در نمونههای غیربالینی بر اجتناب شناختی انجام نشده است. اما تحقیقات مشابه تأثیر درمان فراتشخیصی بر اجتناب رفتاری و هیجانی (الاردأ و همكاران، ۲۰۱۰) و نشخوار فكرى (ريكاردي، ۲۰۱۱؛ محسنى اژيه و همكاران، ۲۰۱۶) را تأیید کردهاند. جورمن و گاتلیب (۲۰۱۰) نیز به رابطهٔ تنظیم هیجان و مهارتهای آن یعنی ابراز و کنترل هیجان، به عنوان یک مهارت فراتشخیص، با نشخوار فکری اشاره ک دند.

هدف پژوهش حاضر اثربخشی درمان فراتشخیصی بر نشخوار فکری و اجتناب شناختی در بیماران دیابتی بود.

روش

روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون– پس آزمون با گروه کنترل بود. در این پژوهش درمان فراتشخیصی به عنوان متغیر مستقل و نشخوار فکری و اجتناب شناختی به عنوان متغیرهای وابسته در نظر گرفته شد.

جامعهٔ آماری این پژوهش را کل بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ در شهرستان بیرجند تشکیل می دهند که توسط متخصص مربوطه، بیماری دیابت آنها تأیید شده است و در کلینیک بیماران دیابتی تحت درمان بودند. نمونهٔ آماری ایس پژوهش را تعداد ۴۰ نفر (۲۰ زن و ۲۰ مرد) از

^{1.} Bullis

^{2.} Ellard

^{3.} Riccardi

^{4.} Joormann and Gotlib

بیماران دیابت نوع ۲ در دامنهٔ سنی ۴۰ – ۵۰ سال تشکیل دادند که به صورت در دسترس از کل جامعه یژوهش انتخاب و به صورت تصادفی در دو گـروه آزمـایش (۱۰زن و ۱۰ مـرد) و کنترل (۱۰زن و ۱۰مرد) جایگزین شدند. پس از برگزاری جلسات درمان از گروه آزمایش ۴ نفر به دلیل عدم شرکت مداوم در جلسات از نمونه نهایی حذف شدند؛ بنابراین، ۴ نفر از گروه آزمایش نیز که از نظر جنسیّت و سن (سن آنها مشابه یا نزدیک به سن افـراد حـذف شـده در گروه آزمایش بود) نیز از گروه کنترل حذف شدند؛ بنابراین، نمونهٔ نهایی را ۳۲ نفر از بیماران دیابتی (۱۶ نفر گروه آزمایش و ۱۶ نفر گروه کنترل) تشکیل دادند.

ملاکهای ورود در پژوهش حاضر، نداشتن بیماریهای جسمی دیگر (غیر از دیابت نـوع ۲)، عدم بستری به خاطر مشکلات روانشناختی در ۶ ماه اخیر و قرار داشتن در دامنهٔ سنی ۴۰ - ۵۰ سال بودند؛ ملاکهای خروج نیز عدم شرکت مداوم در جلسات و مبتلا شدن به بیماریهایی نظیر سرماخوردگی و آنفولآنزا در طی دورهٔ درمان بود.

ابزارهای گردآوری دادهها: در این یـژوهش بـرای ارزیـابی متغیرهـا از مقیـاسهـای زیـر استفاده شد:

۱- مقیاس یاسخهای نشخواری : این مقیاس را نولن- هوکسیما و مارو (۱۹۹۱) با هدف بررسی تمایل افراد برای نشخوار نشانههای هیجانات منفی شان طراحی کردهاند. این پرسشنامه 22عبارت دارد که از پاسخدهندگان خواسته می شود که به هر سؤال بر اساس مقیاس لیکرت از ١ (هرگز) تا ٢ (اغلب اوقات) پاسخ دهند. اين مقياس نشان مييدهـد كـه وقتـي فـرد افسـرده می شود، چقدر در هر فکر یا رفتار نشخواری در گیر می شود. بر پایهٔ شواهد تجربی، مقیاس پاسخهای نشخواری، پایایی درونی بالایی دارد. ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس در پژوهش هوکسیما و مارو (۱۹۹۱) ۰/۹۲ بوده است. این مقیاس را در ایران باقری نیزاد، صالحی و طباطبائي (۱۳۸۹) به فارسي ترجمه كردهاند و اعتبار آن به واسطهٔ ضريب آلفاي كرونباخ به عنوان شاخصی از همسانی درونی ۰/۸۸ گزارش شده است. در پژوهش حاضر میـزان ضـریب آلفـای کرونباخ این مقیاس برابر با ۰/۷۶ بود.

۲- یر سشنامهٔ اجتناب شناختی د: این پر سشنامه را سکستون و داگاس (۲۰۰۴) ساخته اند.

^{1.} Ruminative Responses Scale

^{2.} Cognitive Avoidance Questionnaire

این پرسشنامه ۲۵ سؤال دارد و هدف آن سنجش اجتناب شناختی از ابعاد مختلف (فرونشانی فکر '، جانشینی فکر، حواس پر تی '، اجتناب از محرک تهدیدکننده '، تبدیل تصاویر به افکار ' است. طیف یاسخگویی به سؤالات آن بر اساس مقیاس ۵ درجهای لیکرت به صورت ۱=کـاملاً غلط، ۲=تاحدودی غلط، ۳=نه درست نه غلط، ۴=تاحدودی و درست و ۵=کاملاً درست است. در یژوهش حمیدیور، اندوز و اکبری (۱۳۸۹؛ به نقل از محمودعلیلو، شاهجویی و هاشمی، ۱۳۸۹) ضریب آلفای کرونباخ برابر ۰/۸۶ بهدست آمد. ضریب پایایی این مقیاس به روش آلفای کرونباخ برای نمرهٔ کل اجتناب شناختی برابر ۱۹۸۰ و به ترتیب برای خرده مقیاس فرونشانی فکر (سؤالات ۱، ۲، ۵، ۶، ۱۴) ۰/۹۰، برای جانشینی فکر (سؤالات ۲، ۱۱، ۱۷، ۲۰ و ۲۵) ۱۷/۷۱، برای حواسیرتی (سؤالات ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۳ و ۲۱) ۰/۸۹، برای اجتناب از محرک تهدیدکننده (سؤالات ۷، ۹، ۱۶، ۱۸ و ۲۲) ۰/۹۰ و برای تبدیل تصورات به افکار (۳، ۱۵، ۱۹، ۲۳ و ۲۴) برابر ۱/۸۴ است (محمودعلیلو و همکاران، ۱۳۸۹). ضریب اعتبار آزمون از طریق ضریب همبستگی با سیاهه فرونشانی فکر خرس سفید ^۵ برابر ۱/۴۸ بهدست آمد (بساکنژاد، معینی و مهرابیزاده هنرمند، ۱۳۸۹). در پژوهش حاضر میزان ضریب آلفای کرونباخ این یرسشنامه برابر با ۷۱/۰ بود.

روش مداخله: در این پژوهش درمان فراتشخیص که بارلو و همکاران (۲۰۱۱) طراحیی کردهاند، به صورت گروهی در ۱۲ جلسه ۶۰ دقیقهای اجرا شد. شرح هـ جلسـه در جـدول ۱ آورده شده است:

^{1.} Thought substitution

^{2.} Distraction

^{3.} Avoidance of threatening stimuli

^{4.} Transformation of images into thoughts

^{5.} White Bear Suppression Inventory

جدول ١: خلاصهٔ جلسات دوازده گانهٔ درمان فراتشخیص

تكليف خانگي	تغییر رفتار مورد انتظار	محتوا	اهداف	جلسه
-	-	افزایش انگیزه، مصاحبهٔ انگیزشی برای مشارکت و درگیری بیماران در طی درمان، ارائه منطق درمان و تعیین اهداف درمان و اجرای پیش آزمون؛	افزایش انگیزه و ارائه منطق درمان	جلسة نخست
بازنویسی هیجانات منفی و مثبت	بازنگری در ابراز هیجانات	ارائه آموزش روانی، بازشناسی هیجانها و ردیابی تجارب هیجانی؛	شناخت هیجانات	جلسة دوم
استفاده از نظر و دیدگاه نزدیکترین شخص در مورد هیجانات	دیدن هیجانات منفی و پذیرش بدون قضاوت آنها	آموزش آگاهی هیجانی؛ یادگیری مشاهدهٔ هیجانی، (هیجازها و واکنشهای هیجازها) با استفاده از تکنیکهای ذهنآگاهی؛	پذیرش هیجانات و آگاهی از آنها	جلسهٔ سوم و چهارم
قبل از ابراز هیجان شناخت و بازنگری آن در منزل	مواجهه با هیجانات منفی و مقابله با آنها	ارزیابی و ارزیابی مجدد شناختی؛ ایجاد آگاهی از تأثیر ارتباط متقابل بین افکار و هیجانها، شناسایی ارزیابیههای ناسازگارانه اتوماتیک و دامهای شایع تفکر و ارزیابی مجدد شناختی و افزایش انعطاف پذیری در تفکر؛	بازارزیابی هیجانات	جلسة پنجم
تمرین مواجهه با هیجانات منفی و مقابلهٔ منطقی و تحلیل محتوای هیجانات در منزل	اجتناب از هیجانات منفی	شناسایی الگوهای اجتناب از هیجان؛ آشنایی با راهبردهای مختلف اجتناب از هیجان و تأثیر آن بر تجارب هیجانی و آگاهی یافتن از اثرات متناقض اجتناب از هیجان؛	اجتناب هیجانی و تأثیرات اَن	جلسة ششم
-	اجتناب از رفتارهای تخریبکننده مبتنی بر هیجانات	بررسی رفتارهای ناشی از هیجان (، آشنایی و شناسایی رفتارهای ناشی از هیجان و درک تأثیر آن ها روی تجارب هیجانی، شناسایی (EDBs) ناسازگارانه و ایجاد گرایشهای عمل جایگزین به واسطهٔ رویاروی شدن با رفتارها؛	شناخت رفتارهای مرتبط با هیجان	جلسة هفتم
تکنیک پویش بدن و تمرین در منزل	پذیرش احساسات منفی بدنی	آگاهی و تحمل احساسهای جسمانی: افزایش آگاهی از نقش احساسهای جسمانی در تجارب هیجانی، انجام تمرینهای مواجهه و رویارویی احشایی به منظور آگاهی از احساسهای جسمانی و افزایش تحمل این علائم؛	جستجوی احساسات بدنی	جلسة هشتم
برگه سلسله مراتب ترس و تکمیل در منزل	رویارویی با احساساتی نظیر ترس و اضطراب	رویارویی با هیجان مبتنی بر موقعیت؛ آگاهی یافتن از منطق رویارویی، آموزش نحوهٔ تهیه سلسله مراتب ترس و اجتناب و طراحی تمرینهای مواجههٔ هیجانی مکرر و اثربخش به صورت تجسمی و عینی و ممانعت از اجتناب،	منطق رویارویی با هیجانات	جلسهٔ نهم، دهم و یازدهم
_	-	مرور کلی مفاهیم درمان و بحث دربارهٔ بهبودی و پیشرفتهای درمانی و اجرای پسآزمون.	نتیجه گیری	جلسة دوازدهم

^{1.} emotion driven behaviors (EDBs)

بافتهها

یافته های توصیفی نشان داد که در هر کدام از گروه های کنترل و آزمایش ۱۶ نفر (۸ زن و ۸ مرد) قرار داشت؛ از نظر سطح تحصیلات، ۳۴/۴ درصد (۱۱ نفر) دارای تحصیلات دبیرستان، ۳۷/6 درصد (۱۲ نفر) دیپلم، ۱۵/۵ درصد (۵ نفر) دارای تحصیلات کاردانی و ۱۲/۵ درصد کارشناسی (۴ نفر) بودند؛ از نظر سن، ۴۳/6 درصد در دامنهٔ سنی ۴۰ - ۴۵ سال و ۴۰/6 درصد در دامنهٔ سنی ۴۰ - ۴۵ سال قرار داشتند. جدول ۲ میانگین و انحراف استاندارد متغیرها را در دو گروه کنترل و آزمایش نشان می دهد:

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار نشخوار فکری و ابعاد اجتناب شناختی در گروه آزمایش و کنترل به تفکیک پیشآزمون و پسآزمون

كنترل	گروه َ	زمايش	گروه آ		
پسآزمون	پيشآزمون	پسآزمون	پيشآزمون	_	
میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	متغيرها	
(انحرافمعيار)	(انحرافمعيار) (انحرافمعيار)		(انحرافمعيار)		
۵٩/۵۶(٩/١٣)	09/TV(9/·9)	۵۱/۳۷(۶/۹۶)	۶۰/۸۷(۸/۸۳)	نشخوار فكرى	
14/09(1/10)	14/94(1/11)	1./89(1/11)	10/49(1/40)	فرونشاني فكر	
9/34(1/19)	9/30(1/11)	1./01(7/.٧)	9/٧٢(١/٧۵)	جانشینی فکر	
14/01(7/•1)	10/19(1/90)	10/78(1/09)	10/97(1/87)	﴿ حواسپرتی	
1./VQ(Y/V4)	11/48(7/88)	V/19(1/TA)	1./20(7/21)). {: اجتناب از محرک مان تهدیدکننده	
1./14(٣/۵.)	11/41(7/4V)	A/19(1/V۶)	11/08(7/10)	تبدیل تصورات به افکار	

قبل از اجرای تحلیل کواریانس چند متغیری آزمون Box برای بررسی شرط همگنی ماتریسهای واریانس-کواریانس به عمل آمد که با توجه به عدم معناداری آن در این پیژوهش، این شرط رعایت شده است (۱۱۴۹هٔ ۴-۱/۱۲۸۸). در جدول ۳ آزمون لوین برای پس آزمون نشخوار فکری، فرونشانی فکر، جانشینی فکر، حواسپرتی، اجتناب از محرک تهدیدکننده و تبدیل تصورات به افکار آورده شده است که بر اساس سطح معناداری برای کل متغیرهایی که بیشتر از ۰/۰۵ بوده است، می توان گفت که شرط برابری واریانسها رعایت شده است.

تبدیل تصورات به افکار

·/797 T.

متغير 7/879 نشخوار فكرى 1/117 •/•• فرونشاني فكر 1/979 •/•V۵ 4/494 جانشيني فكر 7/407 1/179 حواسپرتي ./۵11 •/41. اجتناب از محرك تهديدكننده

1/141

جدول ۳: نتایج آزمون لوین برای بررسی برابری واریانسها

جدول ۴ آزمونهای چهارگانه تحلیل کواریانس چند متغیری را نشان میدهد؛ براساس این آزمونها و سطح معناداری آنها که کمتر از ۰/۰۱ است، میتوان گفت که تفاوت بین سطوح متغیر مستقل در ترکیب خطی متغیرهای وابسته معنادار است.

جدول ۴: آزمونهای چهارگانه تحلیل کواریانس چندمتغیری

اندازهٔ اثر	p	df خطا	df فرضيه	f	ارزش	اثر آزمون
•/٨١۵	•/••1	19	۶	17/948	•/٨١۵	گروه اثر پیلایی
•/٨١۵	•/••1	19	۶	17/948	•/1/0	لامبداي ويلكز
•//\\	•/••1	19	۶	17/948	4/4.4	اثر هاتلينگ
•/٨١۵	•/••1	19	۶	17/948	4/4.4	ریشه روی

همان طور که در جدول ۵ مشاهده می شود، نتایج تحلیل کواریانس چندمتغیری (مانکوا) با فرونشانی فکر $P < \cdot / \cdot \cdot 1$ و $P < \cdot / \cdot \cdot 1$)، اجتناب از محرکهای تهدیدکننده $P < \cdot / \cdot \cdot 1$ هـ (۴-۲۲/۰۵) و تبدیل تصورات به افکار (۹۰/۰۱۵) و $P < \cdot / \cdot 1$) اثرگذار بوده است. امـا بـر جانشینی فکر و حواسیرتی تأثیر معنادار نداشته است.

جدول ۵: نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری (مانوا) بر روی میانگین نمرات پس آزمون نشخوار فکری و ابعاد اجتناب شناختی در گروههای آزمایش و کنترل با کنترل پیش آزمون

اندازه اثر	p I	ت 7	انگين مجذورار	ت df می	جموع مجذوران	متغير م	
•/٧۵٣	•/••1 ٧٣/	۲۸۹	۵۶۰/۳۲۰	١	۵۶۰/۳۲۰	نشخوار فكرى	
•/۵۶٧	./\٣\/	491	١٠٨/٠٠٨	١	۱ • ۸/ • • ۸	فرونشاني فكر	
•/•91	•/17 7/8	٠١	V/ ۴ ۶V	١	۵/۵۰۵	جانشيني فكر	اج اج
•/•۵٢	•/17 4/1	۸•	۵/۰۸۴	١	۵/۰۸۴	حواسپرتي	
•/4٧٩	./ ۲۲/	۰۵	41/940	١	47/920	اجتناب از محرک تهدیدکننده	شناختم
•/771	•/•10 8/1	۸•۸	77/88 T	١	77/88 T	تبدیل تصورات به افکار	J

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر درمان فراتشخیصی بر نشخوار فکری و اجتناب شناختی در بیماران دیابتی بود. نتایج تحلیل کواریانس چند متغیری نشان داد که درمان فراتشخیص بر کاهش نمرات نشخوار فکری در بیماران مبتلا دیابت نوع ۲ تأثیر معنادار داشته است. با توجه به عدم انجام تحقیقات در زمینهٔ اثربخشی درمان فراتشخیصی بر نشخوار فکری در بیماران دیابتی تا زمان انجام این پژوهش، این نتیجه در راستای یافتههای ریکاردی (۲۰۱۱) است که در پژوهش خود به اثربخشی درمان فراتشخیصی بر نشخوار فکری بیماران مبتلا به اضطراب اشاره کرده است.

در تبیین این یافته می توان گفت که درمان فراتشخیصی از تکنیکهایی از جمله بازشناسی هیجانها و ردیابی تجارب هیجانی (جلسهٔ دوم)، و ارزیابی مجدد شناختی (جلسهٔ پنجم) بهرهمند است (بارلو و همکاران، ۲۰۱۱)؛ در تکنیک بازشناسی هیجانها و ردیابی آنها، به افراد (در تحقیق حاضر بیماران دیابت) آموزش داده می شود که هیجانات مرتبط با نشخوار فکری از جمله غمگینی را بشناسند؛ بنابراین، اگر میزان این هیجان در افراد مبتلا به دیابت زیاد باشد، درمان فراتشخیصی و تکنیکهای موجود در آن از جمله ارزیابی مجدد شناختی به تعدیل هیجاناتی نظیر غمگینی کمک می کند که خود این امر می تواند در کاهش نشخوار فکری فرد و تمرکز فرد بر نشانههای منفی مرتبط با بیماری دیابت تأثیر داشته باشد.

نتایج تحلیل کواریانس چندمتغیری نشان داد که درمان فراتشخیص بـر کـاهش فرونشـانی

فکر، اجتناب از محرکهای تهدیدکننده و تبدیل تصورات به افکار (سه بعد از اجتناب شناختی) در بیماران مبتلا دیابت نوع ۲ اثرگذار بوده است. با توجه به عدم انجام تحقیقات در زمینهٔ اثربخشی درمان فراتشخیصی بر اجتناب شناختی و ابعاد آن در بیماران دیابتی تا زمان انجام این پژوهش، می توان گفت که این نتیجه در راستای یافتههای الارد و همکاران (۲۰۱۰) است که به اثربخشی درمان فراتشخیصی بر پیشگیری از اجتناب رفتاری و هیجانی اشاره کردند. علاوه براین، نتایج با تأیید یافتههای عبدی و همکاران (۱۳۹۲) نشان دادند که تأثیر درمان فراتشخیصی یکپارچه در کاهش بازداری (اجتناب) رفتاری مؤثر بوده است. علاوه براین، می توان گفت که این نتیجه می تواند در راستای یافتههای جورمن و گاتلیب (۲۰۱۰) باشد که به رابطهٔ تنظیم هیجان و مهارتهای آن یعنی ابراز و کنترل هیجان با نشخوار فکری اشاره کردند.

در درمان فراتشخیصی آموزش روی شناسایی الگوهای اجتناب از هیجان و آگاهی یافتن از اثرات متناقض اجتناب از هیجان آموزش داده می شود و به افراد آموزش داده می شود که با هیجانات منفی خود مواجه شوند و از اجتناب از این هیجانات بپرهیزند (بارلو و همکاران، هیجانات منفی خود مواجه شوند و از اجتناب از این هیجانات بپرهیزند (بارلو و همکاران، ۲۰۱۱)؛ بنابراین، آموزش این تکنیکها به بیماران دیابتی می تواند موجب کاهش اجتناب شناختی آنها شود. زیرا در درمان فراتشخیص افراد آموزش می بینند که به صورت ذهنی و تجسمی با هیجانات مواجه شوند (بارلو و همکاران، ۲۰۱۱)؛ بنابراین، این آموزش به آنها کمک می کند که افکار منفی و هیجانات منفی را سرکوب یا فرونشانی نکنند و به بحث و بررسی آنها و بازارزیابی آنها اقدام کنند. علاوه براین درمان فراتشخیصی و مخصوصاً تکنیکهایی نظیر مواجههٔ هیجانی و جلوگیری از اجتناب در مقابل هیجانات منفی به بیماران دیابتی کمک می کند که به راحتی با محرکهای تهدید کننده مواجه شوند و تصورات منفی خود از رفتارها و رویدادها را به افکار تبدیل نکنند.

از جمله محدودیتهای این پژوهش محدود شدن نمونه به بیماران دیابت نوع Υ و محدود شدن سن بیماران به دامنهٔ سنی Υ – Υ سال بوده است که در تحقیقات بعدی به آن توجه شود؛ از محدودیتهای دیگر این پژوهش استفاده از پرسشنامههای خودگزارش دهی برای ارزیابی متغیرها بوده است که ممکن است سوگیری در پاسخ دادن به سؤالات پرسشنامه را به همراه داشته باشد که در تحقیقات بعدی برای رفع این محدودیت بهتر است از مصاحبه

استفاده شود. محدودیت دیگر انجام ندادن دورهٔ پیگیری به دلیل مشکلات زمانی و سختی در هماهنگی با بیماران بود. با توجه به این محدودیتها، نتایج از اثربخشی درمان فراتشخیصی بر کاهش نشخوار فکری و اجتناب شناختی (فرونشانی فکر، اجتناب از محرکهای تهدید کننده و تبدیل تصورات به افکار) در بیماران دیابت نوع دو حمایت میکند و براساس آن پیشنهاد می شود با توجه به شیوع بالای دیابت در ایران و هزینههای زیاد درمان آن، از طرفی استفاده آسان و در دسترس درمان فرا تشخیصی، پژوهشگران، درمانگران روانشناسی و مخصوصاً روان شناسان سلامت از این شیوهٔ درمان برای کاهش مشکلات روانشناختی بیماران دیابت نوع ۲ از جمله نشخوار فکری و اجتناب شناختی در آنها استفاده کنند.

تشكر و قدردانى

بدینوسیله از همکاری بیماران دیابت نوع ۲ که در تحقیق حاضر شرکت کردند، تشکر می شود.

منابع

- باقری نژاد، مینا.، صالحی فدردی، جواد و طباطبایی، سیدمحمود (۱۳۸۹). رابطهٔ بین نشخوار فکری و افسردگی در نمونهای از دانشجویان ایران. مطالعات تربیتی و روان شناسی. ۱۲(۱):۳۸–۲۹.
- بساکنژاد، سودابه، معینی، نصراله و مهرابیزاده هنرمند، مهناز (۱۳۸۹). رابطهٔ پردازش پس رویدادی و اجتناب شناختی با اضطراب اجتماعی در دانشجویان. مجله علوم رفتاری. (۴): ۳۲۰–۳۳۵.
- رامندی، مرضیه، شاره، حسین، سلطانی، اسماعیل، خرمایی، فرهاد و میرزایی، امین(۱۳۹۲). نقش راهبردهای مقابلهای در مشکلات روانی بیماران دیابتی. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی /یلام. ۲۱(۳): ۱۷۲–۱۶۲.
- رضایی، فاطمه، سپهوندی، محمدعلی و میرزایی هابیلی، خدیجه(۱۳۹۶). اثربخشی طرحواره در درمانی هیجانی بر اجتناب شناختی رفتاری و شدت نشانههای اختلال اضطراب فراگیر در دانشجویان دختر مبتلا به اضطراب فراگیر. مطالعات روانشناختی. ۱۲(۱): ۶۲–۴۳.
- زمستانی، مهدی و ایمانی، مهدی (۱۳۹۵). اثربخشی درمان فراتشخیصی بر نشانههای افسردگی، اضطراب و تنظیم هیجان. روانشناسی معاصر، ۱۱(۱): ۳۲–۲۱.
- عبدی، رضا.، بخشی پور، عباس و محمدعلیلو، مجید (۱۳۹۲). کارایی درمان فراتشخیصی یکپارچه در کاهش شدت عوامل فراتشخیصی و نشانههای اختلالات هیجانی. روش ها و مدلهای روانشناختی. ۱۳۱۴): ۷۷-۱.
- محمدی، ابوالفضل.، بیرشک، بهروز و غرایی، بنفشه (۱۳۹۲). تأثیر مقایسهای گروه درمانی فراتشخیصی در کاهش علائم اضطراب و افسردگی.، پیگیری ۳ ماهه. دو فصلنامه پژوهشهای روانشناختی، ۱۳(۱): ۲۱-۷.
- محمودعلی لو، مجید.، شاه جویی، تقی و هاشمی، زهره (۱۳۸۹). مقایسهٔ عدم تحمل بلاتکلیفی، اجتناب شناختی، جهتگیری منفی به مشکل و باورهای مثبت در مورد نگرانی بین بیماران مبتلا به اختلال اضطراب فراگیر و افراد عادی. پژوهش های نوین روانشناختی. ۵(۲): ۱۸۸
- Abdi, R., Bakhshipoor, A. and Mahoodalilo, M. (2013). The effect of trans diagnostic treatment on reducing the severity of trans diagnostic symptoms and the symptoms of emotional disorders. *Methods and Models in psychology*. 4(13): 1-27(Text in Persian).

- Aldao, A. (2012). Emotion regulation strategies as a trans diagnostic processes: closer look at the invariance of their form and function. Revista de Psicopatología y Psicología Clínica. 17(3): 261-278.
- Bagherinejad, M., Salehi Federdi, J. and Tabatabaiy, S. M. (2010). Relationship between rumination and depression in a sample of Iranian students. Studies in Education and Psychology. 4(4): 21-38(Text in Persian)...
- Barlow, D. H., Farchione, T. J., Bullis, J. R., Gallagher, M. W., Murray-Latin, H., Sauer-Zavala, S., et al. (2017). The unified protocol for transdiagnostic treatment of emotional disorders compared with diagnosis-specific protocols for anxiety disorders: a randomized clinical trial. JAMA Psychiatry. 74(9):875-884.
- Barlow, D.H. Farchione, T.J. Fairholme, C.P. Ellard, K.K. Boisseau, C.L. Allen, L.B. and Ehrenreich-May, J. (2011). The unified protocol for transdiagnostic treatment of emotional disorders: Therapist guide. New York: Oxford University Press.
- Basaknejad, S., Moini, N. and Mehrabizadeh Honarmand, M. (2011). The relationship between post event processing and cognitive avoidance with social anxiety among students. Journal of Behavioral Sciences. 4 (4):23-24(Text in Persian).
- Brands, A.M., Biessels, G.J., de Haan, E. H., Kappelle, L. J. and Kessels, R. P. (2005). The effects of type 1 diabetes on cognitive performance: a metaanalysis. Diabetes Care, 28(3):726-735.
- Bullis, J. R., Sauer-Zavala, S., Bentley, K. H., Thompson-Hollands, J., Carl, J. R., and Barlow, D. H. (2015). The unified protocol for trans diagnostic treatment of emotional disorders. Behavior Modification, 39 (2): 295–321.
- Chetty, S., Adiga, S., and Reddy, S. (2014). Evaluate the effect of costusigneus on learning and memory in normal and diabetic rats using passive avoidance task. International Journal of Pharmacy and Pharmaceutical Sciences, 6(2): 835-838.
- Ellard, K.K., Fairholme, C.P., Boisseau, C. L., Farchione, T. J. and Barlow, D. H. (2010). Unified protocol for the transdiagnostic treatment of emotional disorders: protocol development and initial outcome data. Cognitive and Behavioral Practice, 17(1): 88-101.
- Gafvels, C. and Wandell PE. (2006). Coping strategies in men and women with type 2 diabetes in swedish primary care. Diabetes Research and Clinical Practice. 71(3): 280-289.
- Joormann, J. and Gotlib, I. H. (2010). Emotion regulation in depression: relation to cognitive inhibition. Cognition and Emotion, 24(2): 281–298.
- Mahmoodalilo, M., Shahjooiy, T. and Hashemi, Z. (2010). Comparison of

- intolerance of ambiguity, cognitive avoidance, negative orientation and positive ideas about worry among patients with generalized anxiety disorder and control group. *New Researches in Psychology*. 5(2): 170-188(Text in Persian)..
- Mocan, A. S., Iancu, S. S., Duma, L., Mureseanu., C. and Baban, A. S. (2016). Depression in romanian patients with type 2 diabetes: prevalence and risk factors. *Clujul Medical*. 89(3): 371–377.
- Mohammadi, A., Birashk, B. and Gharaiy, B. (2013). The comparative effect of group transdiagnostic treatment on reducing the severity of transdiagnostic symptoms and the symptoms of emotional disorders. *Psychological Research*. 16(1): 7-23(Text in Persian)...
- Mohseni-Ezhiyeh, A. R., Malekpour, M. and Ghamarani, A. (2016). The effect of transdiagnostic treatment on mothers of children with autism spectrum disorder. *Journal of Practice in Clinical Psychology*, 4(3): 199-206.
- Mota, M., Popa, S. G., Mota, E., Mitrea, A., Catrinoiu, D., Cheta, D. M. and et al. (2016). Prevalence of diabetes mellitus and prediabetes in the adult romanian population: predatorr study. *Journal of Diabetes*. 8(3):336-44.
- Newby, J. M., McKinnon, A., Kuyken, W., Gilbody, S. and Dalgleish, T. (2015). Systematic review and meta-analysis of transdiagnostic psychological treatments for anxiety and depressive disorders in adulthood. *Clinical Psychology Review*. 40: 91-110.
- Nolen-Hoeksema, S. and Morrow, J.J. (1991). A prospective study of depression and posttraumatic stress symptoms after a natural disaster: the 1989 loma prieta earthquake. *Personality and Social Psychology Review*, 61(1): 115-121.
- Nolen-Hoeksema, S. Wisco, E.B. and Lyubomirsky, S. (2008). Rethinking rumination. perspectives on psychological science, 2(5): 511, 535.
- Nooyens, A. C. J., Baan, C. A., Spijkerman, A. M.W. and Verschuren, W.M. M. (2010). Type 2 diabetes and cognitive decline in middle-aged men and women. *Diabetes Care*. 33(9):1964-1969.
- Ramandi, M., Shareh, H., Siltani, E., Khormaee, F. and Mirzaee, A. (2013). Role of coping strategies in the psychological problems of patients with diabetes. *Journal of Ilam University Medical Sciences*. 21 (3):163-173(Text in Persian).
- Rezaiy, F., Sepahvandi, M. and Mirzaiy Habili. (2017). The effectiveness of emotional schema therapy on cognitive-behavioral avoidance and the severity of generalized anxiety of symptoms in female students with generalized anxiety disorder. *Psychological Studies*. 13(1): 43-62(Text in Persian)..
- Riccardi, C.J. (2011). A randomized pilot study of A brief transdiagnostic treatment for anxiety disorders. Electronic Theses, Treatises and Dissertations. Paper 5136.

- Sexton KA. and Dugas MJ. (2008). The cognitive avoidance questionnaire: validation of the english translation. Journal of Anxiety Disorder, 22(3): 335-370.
- Williams, A. and Moulds, M. (2007). Cognitive avoidance of intrusive memories: recall vantage perspective and associations with depression. Behaviour Research and Therapy, 45(6): 1141-1153.
- Zemestani, M. and Imani, M. (2016). Effectiveness of transdiagnostic treatment on depression/anxiety symptoms and emotion regulation. Contemporary Psychology. 11(1): 21-32(Text in Persian)..

Abstracts	
-----------	--

Psychological Studies Faculty of Education and Psychology, **Alzahra University**

Vol.14, No.2 Summer 2018

Effectiveness of Transdiagnostic Treatment on Rumination and Cognitive Avoidance in Patients with **Type 2 Diabetes**

Maryam Nasri*, Hasan Ahadi** and Fariborz Dortaj ***

Abstract

Transdiagnostic treatment is one of the new therapies that the effect of it on many psychological variables has been established. The purpose of the current study was to examine the effectiveness of Transdiagnostic Treatment on Rumination and Cognitive Avoidance in patients with Type 2 Diabetes. The research method was experimental (pretest, posttest with control group). In this research, 32 patients with type 2 diabetes in age range 40 to 50 year randomly assigned in experimental (8 males and 8 females) and control (8 males and 8 females) groups. The Ruminative Responses scale and Cognitive Avoidance Questionnaire were used for collecting the data. Trans diagnostic Treatment was trained for experimental group in 12 one-hour sessions. Data were analyzed with Analysis of Covariance (ANCOVA). Results indicated that the Transdiagnostic treatment has been effective on decreasing the Rumination and decreasing thought suppression, avoidance of threatening stimuli and transformation of images into thought cognitive (three factor of Cognitive Avoidance) in patients with Type 2 Diabetes. According to results, Transdiagnostic treatment was suggested for decreasing psychological problems of patients with Type 2 Diabetes spatially Rumination and Cognitive Avoidance.

Keywords: Cognitive avoidance, rumination, transdiagnostic treatment, type 2 diabetes

received: 2017-04-18 accepted :2018-07-27

DOI: 10. 22051/psy. 2018. 14862. 1391

^{*} Ph.D. in Public Psychology, Research Branch, Islamic Azad University, Tehran,

^{**} Professor of Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran *** Professor of Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran